

handling, har Udvalget drøftet Ønskeligheden af at udvide det Omraade, indenfor hvilket Boligkommissionens Opgave skulde ligge, og vi er da, som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, blevet enige om at foreslaa, at Kommissionen ogsaa skal beskæftige sig med Boligspørgsmaalet i saadanne Landkommuner, hvor der findes særlig fabrikmæssige Anlæg, og hvor det altsaa kan antages, at der kan være den samme Trang til saadanne Foranstaltninger mod Bolignøden som dem, Kommissionen i øvrigt skal beskæftige sig med, og den samme Trang som inde i Byerne. Endvidere har vi udvidet Begrebet „større Stationsbyer“ saaledes, at der kommer til at staa i Lovforslaget: „Landkommuner med bymæssig Bebyggelse“, idet jo saa ogsaa Stationsbyerne kommer ind under denne Benævnelse. Men i øvrigt maa Kommissionen, som jo snart bliver nedsat, have Beføjelse til at forfølge sit Formaal overalt, hvor der er Grund dertil. Som det ogsaa er fremhævet i Betænkningen, gælder det blot om, at der skelnes skarpt imellem Huse til Boliger og Huse til Etablering af et Erhverv, idet Spørgsmaalet, for saa vidt angaar disse sidste Huse, jo ikke vedkommer Boligkommissionen, men er til Drøftelse og Afgørelse andetsteds og heller ikke direkte staar i Forbindelse med den foreliggende Opgave. Udvalget foreslaar derfor, at „De samvirkende Sogneraadforeninger“ faar Ret til til Ministeriet at indstille et Medlem til Boligkommissionen, ligesom ogsaa en lignende Ret tildeles „Dansk Arbejdsmandsforbund“, som jo repræsenterer en betydelig Arbejderklasse ude paa Landet, og særlig altsaa paa de Steder, hvor der kan være Tale om, at Kommissionen kommer til at virke. Derved vil Kommissionens Medlemstal blive forhøjet fra 15 til 17. Endvidere skal jeg kun bemærke, at skønt det jo ikke har været Udvalgets Opgave at sige, hvorledes Kommissionen skal udføre det Arbejde, som bliver paalagt den — det er jo noget, som Kommissionen selv maa om, den er i saa Henseende suveræn indenfor de Grænser, som denne Lov fastsætter — saa er Udvalget alligevel blevet enigt om særlig at understrege det norske Stortings Proposition, som er aftrykt i Bilagene til Lovforslaget, og ifølge hvilken det bør fastslaaes som en Pligt for Kommunerne, naar der hersker Mangel paa sunde og tjenlige Boliger for de mindre bemidlede Klasser, enten selv at gaa til Bygning af saadanne eller give Laan eller yde Garantier for Laan

til Personer eller Byggeselskaber, som agter at opføre saadanne Boliger. Men Udvalget tilføjer, at denne Pligt i Almindelighed ogsaa maa gælde for Statens Vedkommende, f. Eks. i Form af Samvirken med Kommunerne, hvor dette anses for hensigtsmæssigt. Det er jo en Vej, som vi allerede i nogen Grad er inde paa. Denne Udtalelse er tiltraadt af hele Udvalget, og jeg bemærker udtrykkelig, at den ogsaa er tiltraadt af det konservative Medlem af Udvalget, og jeg synes, at man kan betegne denne enige Opfattelse i Folketingets Udvalg om denne Sag som et godt demokratisk Fremskridt, der ganske vist foreløbig staar paa Papiret, men som forhaabentlig vil vise sine gode Frugter i Virkeligheden, naar denne store sociale Sag i den nærmeste Fremtid skal gøres til Genstand for Afgørelse her paa Rigsdagen. Jeg skal med disse Bemærkninger paa Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag til Folketingets Vedtagelse.

Jensen-Sønderup: Jeg skal ganske kort udtale min Tilfredshed med, at det er lykkedes under den korte Behandling i Udvalget at opnaa Enighed om, at der i Virkeligheden ikke skal være nogen Begrænsning for Kommissionen med Hensyn til dens Arbejdsomraade, idet alle i Udvalget først og fremmest er enige om, at der ikke skal være den Grænse, at kun de store Stationsbyer sammen med Købstæderne, Handelspladserne og København skal falde ind under Kommissionens Arbejdsfelt, men at der overalt, hvor der er fabrikmæssige Anlæg, kan være Tale om ved Statens og Kommunens eller begges Medvirking at fremskaffe Boliger, og at der i øvrigt intet er til Hinder for, at Kommissionen, for saa vidt den maatte finde det ønskeligt, at der ogsaa paa andre Steder i Landet og i Landkommunerne tilvejebringes Boliger for at hindre, at der sker for store Indflytninger til Byerne og derved fremkaldes Bolignød i disse, inddrager ogsaa saadanne Steder under sine senere Overvejelser. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg vilde have sat Pris paa, at man havde givet dette et endnu klarere Udtryk derved, at den Stedbetegnelse, som findes i Lovforslaget, og som er foreslaaet udvidet og ændret, helt var udgaaet, men efter at alle er enige om at forstaa Lovforslaget saaledes, som det ogsaa har faaet Udtryk i Betænkningen, er jeg tilfreds med det Resultat, der er naaet, og jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme saavel for Ændrings-